

[Vilhelm Rasmussen.]

Seminarium, hvor der gives Undervisning i to fremmede Sprog, et Offer, han vilde bringe, da man sikkert ikke kom udenom det; men Hovedsagen skal være den frie Iagttagelse og Undervisning gennem frie Foredrag med selvstændig Tilegnelse af Stoffet fra Elevernes Side. Endelig udtalte nu afdøde Klaus Berntsen, at han kunde gaa med til en Udvidelse af Seminarietiden til fire Aar, af hvilke de to første skulde anvendes til faglig Uddannelse og slutte med en Eksamen, medens de to sidste skulde give Rum for frie Foredrag og Diskussioner, saaledes at de unge ikke blot tilegnede sig andres Tanker, men lærte selv at behandle Problemerne. Til disse Udtalelser under Forhandlingerne kan man jo føje de ofte anførte Bemærkninger af Berntsen, Frøken Marie Christensen, Ejsing og Nørgaard i Betænkningen fra Skolekommissionen.

Man vil derfor se, at § 1 er et nøje Udtryk for fremragende Venstremænds Synspunkter i denne Sag. Nu derimod er — hvad der fremgaar af de Ændringsforslag, der forleden behandledes — Venstre, som i Lovgivningen ikke har gjort det mindste for Lærernes Uddannelse siden Systemskiftet, flygtet bort fra Venstres Tilslutning til en 4-aarig Læreruddannelse og fra en blot taalelig Optagelsesprøve som den, Byskov, da han var Minister, anordnede i 1928 for det 3-aarige Seminarium.

Hvad § 2 angaar, er der en lille Reform, idet den bestemmer, at Undervisningen paa Statens Seminarier skal være helt gratis.

I § 3 om Øvelsesskolen er der i alt væsentligt de samme Bestemmelser som i den nugældende Lov, men der er dog i det tredje Stykke en Bestemmelse, som jeg tillægger en betydelig Værdi, nemlig den, at Seminariernes Lærere ogsaa skal være pligtige til at give Timer i Øvelsesskolen. Det tilstaar jeg, at jeg tror vil være af stor Værdi; i alt Fald har jeg været meget forbløffet ved Timer i Øvelsesskoler paa Seminarier, som jeg har haft Lejlighed til at overvære. De var med Hensyn til Metoden i høj Grad gammeldags. Jeg er ikke vis paa, at jeg her taler paa hele Flertallets Vegne, men jeg haaber det, naar jeg henstiller til den højtærede Minister, at han vil vaage over, at Øvelsesskolernes Timer bliver de bedst mulige overalt paa Statens Seminarier.

Angaaende Optagelsen paa Seminarierne i Henhold til Lovforslagets § 4 blev der ved anden Behandling ført en saa grundig Forhandling, at jeg nu skal indskrænke mig til at bemærke, at Optagelsesbetingelserne efter Flertallets Mening ikke hindrer

nogen kvalificeret i at komme paa Seminarier. Der er taget Hensyn saavel til ubemidlede som til dem, der af andre gyldige Grunde har vanskeligt ved at faa en omfattende Forberedelse, og det er stærkt betonet, at Folkeskolens obligatoriske Fag skal spille en afgørende Rolle for alle, der søger Optagelse.

En meget betydningsfuld Forandring fra den gældende Seminarielov indføres med Hensyn til Undervisningsfagene. Den gældende Lov overlader nemlig helt Fastsættelsen af Fagene til Ministeriet, Lovforslaget derimod nævner dem i § 6. Men ogsaa dette Spørgsmaal er saa grundigt behandlet ved anden Behandling, at jeg her skal indskrænke mig til at sige, at ved den Gaffeldeling, der er indført i de to sidste Aar, er der faktisk indført en Lettelse for Eleverne i det 4-aarige Seminarium.

Med Hensyn til Fagenes Behandling og den hele Undervisningsform, som ogsaa omhandles i §§ 7 og 8, vil jeg meget gerne stærkt betone, at Flertallet ønsker, at der skal lægges størst mulig Vægt paa Elevernes Selvvirksomhed og Førstehaandsarbejde. Det maa derfor være en Konsekvens af Loven, at der ikke blot indrettes Sløjdelokaler til de mandlige Elevers Indøvelse i Sløjd, men ogsaa de nødvendige Laboratorier, eller paa Dansk Arbejdsrum, til Elevernes Studium af Naturlære og Naturhistorie, og Seminariernes Bogsamlinger maa kunne tilfredsstille rimelige Fordringer til en forstandig Indøvelse i Bøgers Brug. Jeg personlig er i øvrigt af den Opfattelse, at megen Undervisning i Naturhistorie og Geografi burde ske ude i selve Naturen.

I Lovforslagets Bestemmelser angaaende Seminariernes Eksaminer er der ikke, hvad Teksten angaar, større Afgivelser fra den gældende Lov. I § 10 er der dog den Ændring, at Seminarierne kan standse en Elev allerede forud for første Eksamen, medens den gældende Lov giver Seminarieret Ret til at standse en Elev forud for anden Eksamen. I øvrigt stilles Ministeren mere frit med Hensyn til Tiden for Eksamens Afholdelse, og med Hensyn til Eksamensvidnesbyrdet indføres Lovforslaget den Lettelse, at der i Stedet for en Bemærkning om, hvorvidt Seminaristen kan forestaa Kirkesang og Orgelspil, nu kun skal bemærkes, om vedkommende kan forestaa Undervisning i Sang. Jeg for min Del haaber ligesom det ærede Medlem Hr. Vesterager, at man ikke fremtidig regner Sang eller Gymnastik med ved Udregningen af Hovedkarakteren for dem, der er ude af Stand til at deltage i disse Fag.